

EL CARPÍ DAURAT (O VERMELL) I LA CARPA

DESCRIPCIÓ

El **carpí daurat** és un peix d'aigua dolça, com la carpa de riu, domesticat per l'home fa més de mil anys.

És un membre relativament petit de la família de les carpes. Des de la seva domesticació s'han desenvolupat moltes varietats de colors, formes de les aletes i mides diferents. Normalment, tenen un color grogós taronja.

La **carpa de riu** és un peix d'aigua dolça que pot arribar a fer fins a 1 m de llarg i sobrepassar els 40 kg de pes. Viu en estat salvatge.

Té el cos de color marronós verdós, amb el ventre més grogós. Té les escates molt grosses i de tons daurats.

El cap és gros amb 2 parells de barbes bucal que li pengen del llavi superior. L'aleta dorsal és molt llarga i ocupa la meitat del cos.

ALIMENTACIÓ

El **carpí daurat** en captivitat ha de menjar d'un a tres cops al dia, però en petites quantitats, perquè no detecta quan en té prou.

Han de tenir una alimentació variada perquè són peixos omnívors. Si s'alimenten de preparats per a peixos, cal que incloguin elements d'animals i vegetals. També poden menjar petits animals vius (cucs, larves, etc.).

L'alimentació de la **carpa de riu** o del carpí daurat en estat salvatge inclou tant petits animals com algues i plantes, que troba remenant les sorres fines del fons.

Els exemplars més grossos també inclouen en la seva dieta petits peixos.

REPRODUCCIÓ

Els **carpins daurats** es reproduïxen fàcilment en captivitat.

Com tota la família de les carpes són animals ovípars. Els seus ous són adhesius i grogosos i s'enganxen a les plantes aquàtiques.

Els peixos surten dels ous després de dos a tres dies, depenent de la temperatura de l'aigua.

En les primeres etapes de vida s'alimenten de zooplàncton (animals molt petits i cries). Segons la varietat poden trigar a tenir la seva forma i el seu color finals.

Una femella adulta pot pondre entre 300 i 2.000 ous per posta. Se solen reproduir a la primavera.

La femella de la **carpa de riu** pon milers de petits ous al llarg de diferents postes entre l'abril i el juliol, que diposita entre la vegetació del fons del riu.

Al cap d'uns 4-5 dies neixen les larves que passen 2-3 dies al fons i que després pugen a la superfície..

DISTRIBUCIÓ I HÀBITAT

El **carpí daurat** és originari d'Àsia i va ser domesticat a la Xina.

Actualment, és un dels peixos d'aquari més comuns. A Catalunya es considera una espècie invasora.

La temperatura ideal per tenir-los en un aquari és de 20°, però poden viure a temperatures bastant més baixes. Es necessiten 40 litres per peix quan són petits. Quan creixen, en necessiten 80 com a mínim; per tant, viuen millor en espais grans.

La **carpa de riu** és originària de l'Europa oriental i va ser introduïda a tots els continents des de l'antiguitat.

És present a gran part de la península Ibèrica, majoritàriament a les zones mitjanes i baixes dels rius, i se la pot considerar una espècie invasora.

El fet que remeni els fons dels rius sovint provoca que augmentin massa les algues, i això afecta altres éssers vius (vegetació submergida, ànecs capbussadors...).

Pot viure a molts llocs, però prefereix grans masses d'aigua amb poc corrent o gairebé gens i substrats tous. Per aquest motiu, és freqüent als trams baixos dels rius i els seus aiguamolls associats i als embassaments.

És molt resistent a la contaminació de l'aigua. Viu en aigües força "brutes".

RELACIÓ AMB LES PERSONES

A l'antiga Xina es van domesticar diferents espècies de carpes, que han estat criades durant milers d'anys per al consum humà i com a peixos ornamentals.

El **carpí daurat** té originalment color gris o plata, però, quan es reproduïxen, aquesta coloració pot canviar a vermell, taronja o groc. Per aquest motiu, es van escollir com a peixos decoratius.

La **carpa de riu** ha estat introduïda en tots els continents. A diverses parts d'Europa, la carpa comuna és molt popular en la pesca i existeixen es-
quers específics per a la seva captura.

A la República Txeca, Eslovàquia, Polònia i Croàcia la carpa és un plat tradicional del dia de Nadal.

EL PEIX TETRA NEÓ

DESCRIPCIÓ

El tetra neó és un peix tropical d'aigua dolça. És un dels peixos més populars en el món dels aquaris.

És un peix molt petit, que pot arribar a fer fins a 4 cm de longitud.

A cada costat del peix es pot apreciar una ratlla blau verdosa irisada, que s'estén des de l'ull fins a gairebé la cua.

Per sota d'aquesta ratlla, té una franja ampla de color vermell molt viu que arriba fins a l'origen de la cua.

Si bé és un peix absolutament inofensiu, la seva boca plena de petites dents ens recorda que és parent directe dels seus cosins grossos, les piranyes, ja que són de la mateixa família.

ALIMENTACIÓ

És un peix omnívor, encara que el seu aliment principal consisteix en petits crustacis i larves d'insectes que es troben en la gran quantitat de fulles que hi ha en el lloc on viuen.

A l'aquari és una mica tímid a l'hora d'alimentar-se, però accepta tot tipus d'aliment.

Té especial predilecció per l'aliment viu, com larves de mosquit, puces d'aigua i petits cuquets. També pren aliment preparat per a peixos.

Cal tenir en compte que la seva boca és molt diminuta en el moment d'alimentar-los. Aquest peix no es menja el que cau al fons, per la qual cosa s'haurà de tenir especial cura que no hi hagi gaires sobres, que poden fer malbé l'aigua.

REPRODUCCIÓ

El tetra neó és ovípar.

Els mascles no són exactament igual que les femelles, que tenen el ventre més gros i la franja blava intermèdia no tan recta.

A l'aquari, un cop aparellats un mascle i una femella, la posta es pot produir poc temps després.

La femella diposita un nombre relativament petit d'ous, dels quals sortiran les cries al cap d'un dia.

Quatre dies després de l'eclosió dels ous, les cries naden lliurement i des d'aleshores se'ls pot donar aliment viu molt petit.

Tenen una expectativa de vida d'entre 6 i 7 anys.

DISTRIBUCIÓ I HÀBITAT

El tetra neó és un peix originari de l'Amèrica del Sud, concretament del riu Amazones.

En el seu hàbitat natural, l'aigua en què es troben aquests peixos és bastant fosca, a causa del color que desprenen les fulles que cauen a l'aigua, però és neta.

En captivitat, necessita un aquari d'almenys 30 cm de longitud i una temperatura d'entre 21 i 26 °C, és a dir, aigua força calenta.

Es desenvolupa millor en aquaris amb pedres fosques i amb una il·luminació tènue. També hi ha d'haver moltes plantes.

És un peix sociable i molt pacífic, ideal per a qualsevol aquari comunitari.

Aquests peixos han de viure en grups d'almenys 12 individus, ja que posseeixen un ordre jeràrquic com en qualsevol banc de peixos, és a dir, tenen líders i seguidors. En aquest cas, l'exemplar o els exemplars dominants van al centre, mentre que els que protegeixen el líder neden a la part exterior.

Si només tenim 4 o 5 peixos en el nostre aquari, els dominants es comportaran de manera agressiva amb els altres integrants del banc de peixos en sentir-se desprotegits, cosa que els mantindrà permanentment en estrès.

Tenir un sol exemplar és impensable, ja que el més probable és que s'estressi fins al punt d'emmalaltir ràpidament.

RELACIÓ AMB LES PERSONES

Van ser descoberts l'any 1940, fa gairebé vuitanta anys i portats a França, Alemanya i els Estats Units.

Al principi va ser una mica difícil la seva cria, però un cop es va aconseguir es van escampar per tot el món fins a esdevenir un dels peixos més comuns i apreciats per als aquaris.

EL PEIX ESCALAR

DESCRIPCIÓ

El peix escalar és un peix tropical d'aigua dolça. És un peix molt apreciat en el món dels aquaris per la seva forma i la varietat de colors.

Els escalars tenen un cos comprimit lateralment, amb unes aletes grosses que acaben en un filament, que fan que tingui una forma força triangular. El seu cos és més alt que llarg. Les aletes de sota tenen forma de llargs filaments.

Als dos anys, tenen una mida de 15 a 18 cm d'alt per 12 a 15 cm de llarg.

Els escalars salvatges són platejats amb ratlles negres, però entre les varietats d'aquari hi ha moltes més combinacions.

ALIMENTACIÓ

És un peix que quan es troba en llibertat s'alimenta de petits crustacis, com la puça d'aigua.

En aquaris se'ls pot alimentar amb escames i, de tant en tant, amb aliment viu, tot i que prefereixen aquest últim. Es considera que són animals omnívors.

De vegades es mengen els peixos més petits de l'aquari, com ara els exemplars de tetra neó.

REPRODUCCIÓ

Els escalars tenen sempre la mateixa parella. Si un dels membres desapareix, pot ser difícil que l'altre torni a formar parella.

Quan la parella està preparada per pondre ous, trien el lloc on ho faran i dediquen un o dos dies a netejar-lo. El lloc pot ser una planta de fulla ampla, una pedra plana, etc.

La femella dipositarà una línia d'ous sobre el substrat, fins a un total d'entre 100 i 1.200 ous, depenent de la mida i la salut de la femella.

En pocs dies surten les cries, que es queden a prop del lloc de la posta. Durant aquest període, les cries no mengen res i sobreviuen menjant les restes de l'ou.

Ambdós pares tenen cura de les cries durant tot el desenvolupament. Fan torns per mantenir la circulació d'aigua al voltant dels ous nedant molt a prop d'aquests i ventant-los amb les aletes pectorals.

En una setmana, les cries se separen i comencen a nedar.

Durant la posta i el creixement de les cries, els pares són molt territorials i atacaran no solament altres escalars, sinó qualsevol altre peix que hi hagi al voltant.

Tenen una expectativa de vida d'entre 5 i 8 anys.

DISTRIBUCIÓ I HÀBITAT

El peix escalar es troba a tota la conca del riu Amazones, a l'Amèrica del Sud.

Viu en pantans o terrenys inundats amb vegetació densa i l'aigua és clara o llimosa. La temperatura va des de 24 °C fins a 30 °C.

A la natura viuen en grups, en zones on el riu no supera els 2 metres de profunditat, envoltat d'arbres d'entre 30 i 60 metres i plantes gramínies que queden submergides quan creix el riu. Al voltant d'aquestes plantes, s'hi poden trobar molts peixos d'aquest tipus.

Durant les crescudes del riu és quan fan la posta. El comportament pacífic d'aquests peixos es transforma durant la posta i la vigilància de les cries.

En els aquaris és un peix força sociable. Pot compartir espai amb peixos d'altres espècies, tot i que si són molt petits se'ls pot menjar.

Necessita viure en aquaris prou alts, ja que els agrada nedar de de dalt a baix i de baix a dalt. L'aigua ha de ser clara i cal renovar-ne una part cada setmana. Cal que hi hagi 50 litres d'aigua per cada peix; per tant, es necessiten aquaris a partir de 250 l.

RELACIÓ AMB LES PERSONES

La primera notícia que es té d'aquests peixos a Europa és de l'any 1911, que van arribar a Alemanya barrejats amb altres peixos del Brasil.

Van ser descoberts l'any 1940, fa gairebé vuitanta anys, i van ser portats a França, Alemanya i els Estats Units.

Al principi va ser molt difícil la seva cria en captivitat, però, a partir de 1960, un cop es va aconseguir, es van fer populars en els aquaris de tot el món.

